

1991.....	5,86 måneder
1992.....	3,71 måneder
1993.....	5,45 måneder
1994.....	5,64 måneder
1995.....	9,96 måneder
1996.....	5,40 måneder (1. kvartal)
1996.....	2,64 måneder (2. kvartal)

Statistikken omfatter sager, afgjort i de pågældende perioder. Statistikken omfatter både sager, hvor opholdstilladelsen efter § 9, stk. 2, nr. 4, er meddelt uden gennemførelsen af en asylsagsbehandling samt sager, hvor opholdstilladelsen er meddelt efter endeligt afslag på asyl.

Spm. nr. S 795

Til udenrigsministeren (9/12 96) af:

Anne Baastrup (SF):

»Hvordan er den danske holdning til Armeniens besættelse af de aserbajdsjanske områder, og er denne besættelse fordømt af FN?«

Begrundelse

Der har været en skiftende kurs i de danske flygtningemyndigheders holdning til at meddele asyl til desertører fra Armenien, som ikke ønsker at deltage i besættelsen af de nævnte områder. Spørgeren ønsker derfor oplyst, om man fra såvel dansk side som fra FN's side fortsat tager afstand fra besættelsen.

Svar (17/12 96)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Danmark fordømmer besættelsen af en del af Azerbajdžans territorium og opfordrer parterne i konflikten om Nagorno-Karabagh, dvs. først og fremmest den azerbajdžanske regering og ledelsen i Nagorno-Karabagh, til at acceptere en fredelig løsning, der bygger på OSCE's principper om staters territoriale integritet og mindretals rettigheder til selvstyre og sikkerhed.

Det samme gør FN, bl.a. i flere Sikkerhedsrådsresolutioner. Disse resolutioner taler om »lokale armenske styrker«, dvs. armenere styret af ledelsen i Nagorno-Karabagh, idet den armenske ledelse afviser, at Armenien er aktiv

deltager i konflikten og anfører, at de tropper, som har herredømmet i Nagorno-Karabagh enklaven og en del af det omliggende azerbajdžanske territorium, er styret af denne ledelse.

Spm. nr. S 796

Til indenrigsministeren (9/12 96) af:

Anne Baastrup (SF):

»Hvad er årsagen til, at ministeren i svar på spørgsmål nr. S 569 konsekvent undgår at beskrive de dele af Armenienrapporten fra juni 1996, som antyder, at forholdene ikke er så gode, f.eks. at Nagorno-Karabakh befinder sig i en krigslignende tilstand?«

Begrundelse

Der henvises til forskellen mellem Armenienrapporten og svaret til Søren Søndergaard samt til den lange række af henvendelser, som Retsudvalget har modtaget vedrørende de armenske desertører og deres familier.

Svar (19/12 96)

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Min besvarelse af 3. december 1996 af spørgsmål nr. S 569 indeholder – som jeg blev bedt om – alene en gengivelse af to redegørelser for de vurderinger, der ligger til grund for asylmyndighedernes aktuelle bedømmelse af situationen i Armenien. Redegørelserne er afgivet af de uafhængige asylmyndigheder Udlændingestyrelsen og Flygtningenaævnet, hvorfor jeg ikke har haft indflydelse på den nærmere udformning af redegørelserne.

Udlændingestyrelsen har til brug for besvarelsen af nærværende spørgsmål oplyst, at styrelsen kan henholde sig til sin redegørelse i besvarelsen af spørgsmål nr. S 569. Heraf fremgår det bl.a.:

»For så vidt angår krigsfaren og dermed risikoen for at blive sendt i aktiv krigstjeneste fremgår det af rapporten:

- at Armenien må antages at have opnået alle ønskelige militære mål,
- at våbenstilstanden – med visse krænkelser – har holdt siden sin indgåelse den 12. april 1994, og